

REFERAATIDE NING UURIMISTÖÖDE KOOSTAMISE JA VORMISTAMISE JUHEND SIMUNA KOOLIS

Õpilaste mahukamad kirjalikud tööd on eeldatavalt teadustekstid, mis algavad probleemi püstitamisest. Teadusteksti eesmärgiks on probleemi lahendamine, mis eeldab omakorda selle uurimist. See on pikem protsess, mis nõuab materjali kogumist, kirjanduse läbitöötamist, katsete tegemist, ankeetküsitlust jms. Õpilaste teadustekstide hulka kuuluvad essee, teadusartikkel, referaat ja uurimus.

1. REFERAAT

Referaat on teatud probleemi või teema kokkuvõtlik teaduslik ülevaade, mille koostamisel tuginetakse eelkõige kirjandusallikate uurimisele. Referaadi eesmärgiks on süvendada õpilaste oskusi töötada erialase kirjandusega ning arendada väljendusoskust. Referaadis tuleb välja tuua eri autorite seisukohad ja võrdlus, ei eeldata uudsete seisukohtade väljatöötamist. Referaadis tuleb esitada ka töö autori omapoolne arvamus ja järeldused.

1.2 Teema

Referaadi teema antakse õpetaja poolt/valitakse õpilase poolt lähtuvalt aineõpetuse vajadustest ja see täiendab õppetundides käsitletavat aineosa/kursust.

1.3 Ülesehitus

Üldjuhul on referaadi maht 3-10 lehekülge. Referaadi täpsema mahu ja kasutatavate kirjandusallikate arvu määrab aineõpetaja. Referaadi ülesehitus lähtub tervikutaotlusest ning koosneb:

- teema;
- sissejuhatus;
- teemakäsitus (ühe või mitme peatükina);

- kokkuvõtte (järelused);
- kasutatud kirjandus;
- vajadusel lisad.

1.4 Vormistamine

Referaadile esitatavad vormistusnõuded on üldjoontes sarnased uurimistöödele esitatavate nõuetega (vt. p 2.3 *Uurimistöö vormistamine*). Referaat esitatakse käsikirjaliselt loetavas käekirjas või arvutil trükituna. Referaat esitatakse köidetult või kiirkõitjas.

1.5 Viitamine

Referaadis esitatud teiste autorite seisukohad peavad olema teksti sees viidatud ning viited kasutatud kirjanduse loetelus välja toodud (vt. *Uurimistöö vormistamine* p 2.3.4 *Viitamine*).

1.6 Juhendamine ja hindamine

Referaati juhendab aineõpetaja. Referaadi koostaja saab vastavasse ainesse hinde.

Referaadi hindamisel arvestatakse:

- püstitatud eesmärgi lahendamist;
- teema valdamist;
- töö tulemuste vormistamist.

2. UURIMUS

2.1 Üldnõuded

Uurimistöö on teaduslik töö, milles põhiülesandeks on uudse informatsiooni pakkumine: teatava probleemi lahendamine või nähtuse kirjeldus, mis lisab olemasolevale ja teadaolevale midagi uut. Uurimus on konkreetsetes õppeaines või harrastustegevuses koostatav põhjalik iseseisev töö, mis ei piirdu refereerimisega. Uurimusest peavad selguma õpilase seisukohad ja järeldused. Uuritava probleemi läbitöötamine eeldab probleemi määratlemist, kirjanduse ja teiste allikmaterjalide valikut ja analüüsi, kirjaliku või suulise küsitluse läbiviimist jne. Õpilasuurimuse maht on üldjuhul 15-30 lehekülge.

Uurimust võib koostada kolmel tasemel:

- kirjeldav uurimus;
- nähtustevaheliste seoste uurimine;
- probleemi põhjuste analüüsimine.

Töö **teema** peab vastama õppekava sisule, st valitakse valdkonnast, mille raamid määrab õppekava. Teema kooskõlastatakse juhendajaga enne töö alustamist. **Autor** kannab täielikku **isiklikku vastutust** töö sisu ja kvaliteedi eest. Uurimistöös ei tohi esitada teiste autorite seisukohta allikatele viitamata. Uurimistöös võib kasutada erinevate autorite seisukohti, kuid nende seisukohtade võrdlemise ja analüüsimise käigus tuleb jõuda omapoolsete järeldusteni. Töö autentsuse kinnitus paikneb tiitellehe siseküljel. Töö autor kirjutab sellele omakäelise allkirja (Lisa 1).

2.1.1 Uurimistöö tähtaja kinnitamine

Töö juhendaja valiku ja esialgse teema esitamise tähtaeg on jooksva õppeaasta **1. detsember**. Uurimusi kaitstakse komisjoni ees IV veerandil, kuid mitte hiljem kui maikuu teine nädal. Uurimuse hinne kantakse klassitunnistusele eraldi hindena. Töö esitatakse retsensendile hiljemalt kaks nädalat enne kaitsmist. Retsensendid esitavad töö kohta kirjaliku retsensiooni komisjonile vähemalt kaks päeva enne töö esitlemist, et uurimistöö kaitsjal jääks aega sellega tutvuda ning retsensendi tekkinud küsimustele vastused ette valmistada. Uurimuse juhendaja esitab töö kohta komisjonile oma kirjaliku arvamuse. Juhendaja poolt määratud tähtjaks on õpilane kohustatud juhendajale esitama viimistletud ja lõplikult vormistatud töö. Enne töö esitamist retsensendile kinnitab juhendaja töö kaitsmisele lubamist oma allkirjaga. Kaitsmisele mittelubamist põhjendab juhendaja kirjalikult ning esitab selledirektorile.

2.1.2 Juhendaja, retsensent

Uurimistöö kaitstakse Simuna Koolis. Juhendajaks võib olla õpetaja või vastava ainevaldkonna spetsialist väljastpoolt kooli. Töö tegemiseks väljaspool kooli peab olema Simuna Kooli juhtkonna nõusolek. Töö juhendaja kinnitatakse direktori käskkirjaga. Ühel õpetajal võib olla juhendada kuni kolm uurimistööd korraga. Juhendaja hindab õpilast vastavalt Simuna Kooli õpilaste hindamisjuhnedile. Uurimusele hinnangu andmiseks määrab õppealajuhataja kuni kaks retsensenti. Retsensent võib olla õpetaja või ainespetsialist väljastpoolt kooli.

Juhendaja ülesandeks on:

- aidata valida töö teema ja seda töö käigus täpsustada, aidata formuleerida töö struktuuri ja

eesmärki;

- nõustada õpilast töö planeerimisel ja läbiviimisel ning probleemide sisulisel lahendamisel;
- jälgida, et töö vastaks sisult, tasemelt ja mahult uurimistöodele esitatavatele nõuetele;
- kontrollida töö valmimist osade kaupa;
- suunata töö vormistamist;
- aidata valmistuda töö esitlemiseks.

Retsensendi ülesanne on uurimistööle hinnangu andmine pärast selle lõplikku valmimist. Retsensent **ei pane hinnet**, vaid annab hinnangu, kas töö on pädev, sooritatud või mitte. Retsensent ei pea teadma vormistamise nõudeid, vaid ta peab olema kompetentne antud valdkonnas. Retsensioonis tuuakse ära ka retsensendil tööga tutvumisel tekkinud küsimused. Täpsustavaid küsimusi võiks püstitada uurimistöö autorile mitu (3 – 5), et selgitada välja, kuivõrd õpilane valdab uurimistöö teemaga seonduvat materjali. Küsimused peavad olema esitatud selliselt, et need võimaldavad oma seisukohti põhjendada ja oleksid seotud uurimistöös esitatud probleemi, eesmärgi, ülesannete, metoodika või järeldustega.

Retsenseerimisel hinnatakse:

- teema aktuaalsust ja piiritletust;
- eesmärgi püstitust ja uurimisülesandeid (nende selgus, realiseeritavus jne);
- töö ülesehitust (terviklikkus, tasakaalustatus, loogilisus);
- erialakirjanduse tundmist;
- valitud uurimismetoodika sobivust ja esitamise selgust, kasutatud empiirilise materjali piisavust ja usaldusväärsust;
- töö sisu, hüpoteeside ja väidete esitamise korrektsust, töö tulemuste vastavust püstitatud eesmärgile ja uurimisülesannetele;
- töö originaalsust, töö autori oma panuse olemasolu ja selle taset;
- uurimistöö põhjal tehtavaid üldistusi ja järeldusi, nende argumenteeritust;
- viitamise ja vormistamise (sh tabelid-joonised ja nende kirjeldus) korrektsust;
- keelelist korrektsust.

2.1.3 Uurimistöö koostamise etapid

- Juhendaja leidmine, teema valimine, eesmärkide seadmine.
- Töö kavandamine, tutvumine materjaliga.
- Taotluse esitamine kooli direktorile, uurimistöö kinnitamine eksamiks.
- Materjali süstematiseerimine, analüüs.

- Töö kirjutamine, tulemusteni jõudmine.
- Lõppjärgelduste tegemine, vormistamine, viimistlemine.
- Töö lõppversiooni viimistlemine, retsenseerimine.
- Kaitsekõne ettevalmistamine.
- Uurimistöö kaitsmine.

2.2 Uurimistöö osad

Uurimistöö koosneb:

- Tiitelleht.
- Sisukord.
- Sissejuhatus.
- Töö põhiosa (peatükid ja alajaotused).
- Kokkuvõtte (järgeldused ja/või soovitused).
- Kasutatud allikate loetelu.
- Lisad (kui on).

2.2.1 Tiitelleht

Tiitellehele märgitakse järgmised andmed:

- õppeasutus, kus töö on valminud;
- töö pealkiri ja liik;
- autori nimi;
- juhendaja nimi;
- töö valmimiskoht ja aastaarv.

(Lisa 2)

2.2.2 Sisukord

Antakse ülevaade töö temaatikast ja ülesehitusest. Sisukord koosneb uurimuse jaotiste pealkirjadest ja leheküljenumbritest.

2.2.3 Sissejuhatus

Sissejuhatuses peab töö autor põhjendama teema valikut aktuaalsuse ja uudsuse seisukohast lähtuvalt ning püstitama uurimistöö eesmärgi. Sissejuhatuses tuleb fikseerida uuritav probleem, selle oletatav lahendus ehk hüpotees, ülesanded hüpoteesi saavutamiseks ning uurimistöö meetodid. Sissejuhatuses antakse lühiülevaade töö ülesehituse põhimõtetest. Sissejuhatuses ei tohiks sisaldada liigseid andmeid ega ületada 1/10 töö põhiosa mahust.

2.2.4 Töö põhiosa

Põhiosa peatükkidena sisaldab:

- probleemi seletav kirjeldus;
- probleemi analüüs;
- tulemuste esitamine.

2.2.5 Kokkuvõte

Kokkuvõte on vastus sissejuhatuses püstitatud probleemile, lühidalt ja süstematiseeritult esitatakse kõige olulisemad järeldused, milleni töö käigus jõuti. Samuti kirjeldatakse ka tekkinud ja edaspidist uurimist vajavaid probleeme, kuid uusi andmeid enam ei esitata.

2.2.6 Kasutatud kirjandus

Kasutatud materjalide loetelu peab sisaldama kõiki allikaid, mida antud töö käigus kasutati ja millele on viidatud.

Kui on kasutatud mitut liiki allikaid, tuleks need ka vastavalt eristada:

- kirjalikud allikad (arhiivimaterjal, käsikirjalised materjalid, kirjavahetus, perioodika, internet);
- suulised allikad (mälestused, intervjuud, video- ja audiomaterjalid);
- kasutatud kirjandus.

2.2.7 Lisad

Lisad sisaldavad tavaliselt materjali, mida on töö eesmärkide saavutamiseks vaja läinud, kuid mis töö sisuga ei ole nii otseselt seotud (nt küsitluslehed, suuremad plaanid ja kaardid,

mõõtmisprotokollid jms). Samuti paigutatakse siia ka illustreeriv lisamaterjal (dokumendi v. fotokoopiad).

2.3 Uurimistöö vormistamine

- Uurimistööd esitatakse arvutikirjas valgel paberil formaadiga A4 kas köidetult v. kiirkõitjas.
- Trükitakse tähesuurusega 12 ja reavahega 1,5 lehe ühele poolele. Soovitatav kirjalaad on *Times New Roman*.
- Leheküljele jäetakse vasakule ja üles 3-4 cm, paremale 1-2 cm laiune vaba äär, alumine äär on samas mõõdus ülemisega v. kasutatakse joonealuseks viitamiseks. Read joondatakse vasakult ja paremalt poolt (rööpjoondamine).
- Töö põhiosad algavad uuel leheküljelt, vastava lehe ülaosa jäetakse 5 cm ulatuses tühjaks.
- Taandrida arvutitrukis ei kasutata, lõikude eraldamiseks kasutatakse tühja rida.
- Kõik lehed (alates tiitellehest) tuleb nummerdada, numbrid kirjutatakse lehekülgedele alates sissejuhatuse teisest leheküljest.
- Töö ees ja taga peab olema puhas nn. kõiteleht.
- Tsitaatidel ja refereeringutel peavad olema täpsed viited.
- Kasutatud materjalidele viitamisel tuleb kasutada ühtset süsteemi.

2.3.1 Sisukord

Sisukord vormistatakse põhiosa valmimise järel arvuti abil. Sisukorra, sissejuhatuse, samuti kokkuvõtte ja kasutatud kirjanduse ette jaotise numbrit ei kirjutata. Lisa loetletakse sisukorras ühekaupa. Iga peatükk algab uuel leheküljelt. Kõik leheküljed, sealhulgas kirjanduse loetelu ja lisad, nummerdatakse ühtsesse numeratsiooni. Esimene on tiitelleht, millele numbrit ei kirjutata. Lehekülje numbrit ei kirjutata ka sisukorrale, mida alustatakse põhijaotise pealkirjaga (Lisa 3). Kõik üheliigilised pealkirjad märgistatakse ühtviisi. Pealkirjade järele punkti ei panda. Alapeatükkide pealkirjades on soovitatav kasutada teist stiili või väiksemat kirja kui peatükkide pealkirjades (näit. pealkiri rasvases kirjas, alapealkiri tavalises ning alapealkirja alaosa kursiivis). Pealkirjades kasutatav kirja suurus (stiil) peab tekstis ja sisukorras ühtima.

2.3.2 Põhiosa

Põhiosa tekstis on põhijaotised (peatükk või paragrahv) ja alljaotised (punkt, alapunkt, lõige). Peatükkide pealkirjad kirjutatakse tavaliselt suurte tähtedega. Põhijaotised nummerdatakse araabia numbritega ühest alates. Iga põhijaotise sees nummerdatakse samal viisil, jättes tähise sisse ka põhijaotise numbri. Esimese astme alljaotise sees alustatakse jälle uut nummerdust jne. Numbritel vahel ja tähise lõpus (jaotise alguses) on punkt. Kui tähisele osutatakse tekstis, siis selle lõpus punkti ei ole (nt punkti 2.3.2 kohaselt).

2.3.3 Lisad

Lisadele tuleb põhitekstis viidata. Tabelid, joonised ja lisad on tööd illustreerivaks materjaliks. Tekstis tuleb viidata kõigile olemasolevatele tabelitele, joonistele ja lisadele ning neid lühidalt kommenteerida. Tabelitel peavad olema pealkirjad, joonistel allkirjad ja lisadel seletused, mis võimaldavad neist aru saada ka ilma teksti abita. Joonised ja tabelid võivad paikneda tekstis, eraldi lehtedel teksti vahel või koondatuna lissasse töö lõpus. Ulatuslikumad proovialade kirjeldused, skeemid, kaardid, algandmete tabelid või ka analüüsi tulemused peaks igal juhul koondatama lissadesse. Tabelid ja joonised (ka foto ja graafik on joonis) numereeritakse kogu teksti osas järjestikuliselt, kuid eraldi (Tabel 1, Tabel 2 jne.; Joonis 1, Joonis 2 jne.), eraldi tuleb nummerdada ka lisad (Lisa 1, Lisa 2 jne.). Kui osa joonistest on töö põhiosas ja osa lissas, siis nummerdatakse need eraldi, iga lisa siseselt nummerdatakse joonised eraldi (põhiosas: Joonis 1, Joonis 2 jne.; lissades: Lisa 1, Joonis 1; Lisa 1 Joonis 2 jne.; Lisa 2, Joonis 1; Lisa 2, Joonis 2 jne.).

2.3.4 Viitamine

Kohustuslik on viidata kõigele, mis ei ole üldtuntud ja iseenesestmõistetav teave. Tekstis viidatakse kas samal leheküljel joone all, tähistades viite tärniga, teksti sees sulgudes. Lubatud on ka numbriga viitamine, kus tekstiviites olev number juhib kirjanduse loetelus sama numbriga bibliokirje juurde. Üks viitamissüsteem peab olema uurimistööd läbiv, süsteemi valiku langetavad juhendaja ja õpilane kokkuleppel.

2.3.4.1 Joonealune viitamine

Joonealune viitamine: tsitaadi või refereeringu lõppu märgitakse viite number, kusjuures viidete numeratsioon võib olla kas kogu tööd (peatükki) läbiv või ühe lehekülje ulatuses. Joone alla lehekülje allserval märgitakse allika nimetus esmakordsel mainimisel täies ulatuses (nii nagu kirjanduse loetelus), järgmistel kordadel lühendina. Ühel leheküljel olevad viited peavad paiknema

sama lehekülje joonealuses. Lähtutakse järgmistest põhimõtetest:

- Joonealune viide algab viitenumbriaga.
- Järgneb autori eesnimetäht enne perekonnanime, seejärel teose pealkiri ja punkt.
- Autori nime ja pealkirja vahel on koma.
- Ilmumiskoha ja kirjastuse vahel on koolon nt (¹P. Kuusemets, Tunne meie kodumaad. Tallinn: Eesti Raamat, 1967, lk. 13).
- Ajakirja pealkiri ja ilmumisaasta on viidatud pealkirjast eraldatud punkti ja mõttekriipsuga nt. (²K. Kallur, Mina ja maailm. – Maailm ja Elu 1977, nr 2, lk 54–26).

2.3.4.2 Tekstisisene viitamine

Tekstisisene viitamine on otstarbekas tööde puhul, kus viiteid on suhteliselt rohkesti ning sel juhul on ka muudatuste/täienduste tegemine viidete osas tunduvalt lihtsam. Lähtutakse järgmistest põhimõtetest:

- teksti sees pannakse viide sulgudesse, nt (Torm 1998);
- viites ei ole koma autori nime ja aastaarvu vahel;
- viites on autori perekonnanimi ilma eesnime ja esitäheta;
- kui viidatakse sama perekonnanimega autoritele, on eesnimetäht vajalik, nt (Torm, P. 2009), (Torm, S. 2009);
- ühele lausele viitamisel on viide lause lõpus enne punkti;
- mitmele lausele või lõigule viitamisel on viide väljaspool viimase lause lõpu punkti;
- lehekülgedele viitamisel kuulub viitesse ka leheküljenumber, mille ees on tühik, nt (Torm 2010: 156);
- kui autori nimi sisaldub töö kirjutaja lauses, ei tarvitse viites autori nime korrata, nt August Torm on märkinud (2009: 50), et...;
- kui uurimuses on viidatava autori nimi koos pealkirjaga toodud, siis paigutatakse ilmumisaeg pealkirja järele, nt August Torm avaldas oma teoses “Maailma loomine” (2009) ka seni uurimata teavet;
- sõnaraamatute puhul kasutatakse viitena suurtähtlühendit.

2.3.5 Kasutatud kirjandus

Kirjanduse ja allikate loetelu koostamisel lähtutakse järgmistest põhimõtetest (Lisa 4):

- Raamat : P e r e k o n n a n i m i , Eesnimi Aasta. Raamatu pealkiri. Linn: kirjastuse nimi.
- Artikkel ajakirjas : P e r e k o n n a n i m i , Eesnimi Aasta. Artikli pealkiri. – Ajakiri kaldkirjas, number, lk ...-... .
- Artikkel ajalehes : P e r e k o n n a n i m i , Eesnimi Aasta. Artikli pealkiri. – Ajaleht kaldkirjas, kuupäev.
- Artikkel Internetis : P e r e k o n n a n i m i , Eesnimi Aasta. Artikli pealkiri. – Lehekülje omanik, alalehekülje pealkiri ja allika muud täpsemad andmed (kui on): http://www.täielik.veebiaadress/nii_pikk_kui/see_ka_poleks (kasutamise kuupäev).
- Artikkel kogumikust : P e r e k o n n a n i m i , Eesnimi Aasta. Artikli pealkiri. – Kogumiku pealkiri kaldkirjas. Koost./Toim. Eesnimi Perekonnanimi, Linn: kirjastuse nimi, lk ...-... .
- Internetiallikas : L e h e k ü l j e n i m i v ö i t e a v i k u n i m i . Aasta. Alalehekülje pealkiri ja allika muud täpsemad andmed (kui on). http://www.täielik.veebiaadress.com/nii_pikk_kui/see_ka_poleks (kasutamise kuupäev).
- Suuline allikas : P e r e k o n n a n i m i , Eesnimi Aasta. Suuliselt autorile (kuupäev).
- Võõrkeelse allika puhul kasutatakse lühendeid selles võõrkeeles. Näiteks:
 - pp. – lk (ingl. k)
 - Ed. – toimetaja (ingl. k)
 - S. – lk (saksa k)
 - Bd. – köide (saksa k).

2.4 Uurimistöö kaitsmine ja hindamine

2.4.1 Kaitsmine

Uurimistööde kaitsmise päeva määrab Simuna Kooli juhtkond, pärast uurimistööde laekumist määrab aineõpetaja/juhendaja kaitsmiste ajakava.

Uurimistöö kaitsmine toimub uurimistööde kaitsmiskomisjoni ees diskussioonina, mida on soovitatav illustreerida korrektse akadeemilise multimeedia esitlusprogrammiga.

Kaitsmisprotseduur koosneb järgmistest osadest:

- kaitsja pöördub lugupidamisavaldusega komisjoni, retsensendi ja publiku poole;
- kaitsja tutvustab end ja nimetab oma töö teema;

- uurimistöö kaitsja poolt esitatav illustreeritud ettekanne (10 min), mis peab selgitama teema valikut, uurimistöö eesmärki, kasutatavaid materjale ja meetodeid, saadud tulemusi ja järeldusi. Ajalimiidi ületamisel katkestab komisjoni esimees kaitsekõne;
- diskussioon uurimistöö kaitsja ja retsensendi vahel;
- juhendaja sõnavõtt uurimistöö valmimiskäigu ja uurimistöö teostaja kohta;
- uurimistöö kaitsja lõppsõna, milles on heaks kombeks tänada kaitsmiskomisjoni esimeest ja liikmeid ning loomulikult juhendajat ja retsensenti;
- uurimistööde hindamine toimub pärast kõigi antud päeval kaitstavate tööde ärakuulamist komisjoni kinnisel istungil, kusjuures aluseks on uurimistöö sisu, vormistamine, ettekandmine, väitlusoskus, juhendaja ja retsensendi arvamus;
- uurimistööde kaitsmiskomisjoni töö lõpetab komisjoni esimees tulemuste teatavaks tegemisega.

2.4.2 Hindamine

Uurimistöö kaitsmise hindamisel arvestab komisjon:

- püstitatud eesmärgi lahendamist;
- teema valdamist;
- töö tulemuste vormistamist;
- õpilase esinemist kaitsmisel (ettekanne, diskussioon);
- juhendaja ja retsensendi hinnanguid.

3. Lisad

Lisa 1. Töö autentsuse kinnituse näidis

Lisa 2. Tiitellehe näidis

Lisa 3. Sisukorra näidis

Lisa 4. Viitamisjuhendi näidis

Lisa 1

Töö autentsuse kinnituse näidis

Koostasin käesoleva *töö* iseseisvalt.

Kõik antud *töös* esitatud andmed ja faktid on usaldusväärsed.

Allkiri

Kuupäev

Kaitsmisele lubatud:

Lisa 2

Tiitellehe näidis

Simuna Kool

Õpilase ees- ja perekonnanimi

Uurimistöö teema

Uurimistöö

Juhendaja:

Amet Nimi

Simuna 2011

Lisa 3

Sisukorra näidis

SISSEJUHATUS	4
1. ESIMESE PEATÜKI PEALKIRI (suurte tähtedega).....	5
1.1. Esimese peatüki esimese jaotise pealkiri	5
1.2. Esimese peatüki teise jaotise pealkiri	8
2. TEISE PEATÜKI PEALKIRI (suurte tähtedega)	10
2.1. Teise peatüki esimese jaotise pealkiri	10
2.2. Teise peatüki teise jaotise pealkiri	14
2.2.1 Teise peatüki teise jaotise esimese alljaotise pealkiri	16
KOKKUVÕTE	20
KASUTATUD KIRJANDUS	22
LISAD	
Lisa 1 pealkiri	23
Lisa 2 pealkiri	24

Lisa 4

Viitamisjuhendi näidis

(Õpilaste teadusajakirja Akadeemiake viitamisjuhend)

Raamat

V a h t r e , Sulev 1997. Eesti ajalugu elulugudes. Tallinn: Olion

E r e l t, Tiiu, L e e m e t s, Tiina, M ä e a r u, Sirje, R a a d i k, Maire 2006. Eesti õigekeelsussõnaraamat ÕS 2006. Tallinn: Eesti Keele Sihtasutus

Artikkel

L i l l, Anne 1984. Võõrast päritolu meditsiiniterminid vanemas eesti kirjakeeles – Keel ja Kirjandus, nr 10, lk 614–621

V o l k e , Veljo 2004. Saaremaal toovad lapsi sookured – Eesti Loodus, nr 6, lk 34–38
Kättesaadav ka internetist: http://www.loodusajakiri.ee/eesti_loodus/index.php?id=733
(22.03.2006)

Artikkel ajalehes

V a l l i k , Aidi 2006. Keelamine pole lahendus. – Õpetajate Leht, 8.09

Artikkel Internetis

S t i p a, Tapani 2002. Süvavee kerke füüsika. – Läänemereportaal:

<http://www.fimr.fi/et/itamerekanta/bsds/2019.html> (20.02.2008)

U u s e n, Kaire 2006. EMT ostis poole Rate.ee-st – Postimees Online, 05.04.

<http://www.postimees.ee/060406/esileht/majandus/197203.php> (15.12.2007)

Kogumik

Vanasõnaraamat. 1984. Koost. A. Hussar, A. Krikmann, I. Sarv. Tallinn: Eesti Raamat

Artikkel kogumikust

V e e r e, Kairi 2001. Eestlaste ja soomlaste stereotüüpide muutused 1990. aastatel. – Eesti ja eestlased võrdlevas perspektiivis. Kultuuridevahelisi uurimusi 20. sajandi lõpust. Koost. A. Valk. Tartu: Tartu Ülikooli kirjastus, lk 112–124

Internetiallikas

V i k i p e e d i a V a b a e n t s ü k l o p e e d i a: Kolmanda laine feminism.

http://et.wikipedia.org/wiki/Kolmanda_laine_feminism (27.12.2006)

K o o l i e l u p o r t a a l. Vestlusring. <http://www.koolielu.ee/pages.php/08?teema=2025>

(01.02.2007)

E e s t i S t a t i s t i k a a m e t 2007. Statistika andmebaas: Rahvastik. <http://pub.stat.ee/px-web.2001/Database/Rahvastik/Rahvastik.asp> (29.09.2007)

Suuline allikas

J u t u p a u n i k , Juhan 2009. Suuliselt autorile (20.11)